

תְּקִיפָא, כְּאַבְנָא מְפֻלְמָא והקליפה השנייה הנקראת בזהו היא סוד האבנים הלחות והחזקות המשוקעות בתהום, ומהם יוצאים מים רעים מצד זו הקליפה הקשה שהיא כמו אבן לחה וחזקה המשוקעת בתהום. **לְקַבֵּל תִּרְיִן קְלָפִין אֱלִין, מוֹיִן וְתַבֵּן דְּחַטָּה** וכנגד אלו שתי הקלי' הוא סוד המוץ והתבן בחטה, והם נבדלים מהחיטה שהיא בסוד הקדושה ע"י הלישה שהוא סוד הלימוד במקרא ובמשנה, אמנם יש עוד שתי קליפות קשות יותר מהם שהם הסובין והמורסן שהם בסוד לימוד הגמרא ששם צריך לטוחנם בחוזק בכדי להסירם ע"י הקושיות והתירוצים (יהל אור).

הקליפה השלישית כנגד הסובין של החיטה

קְלִיפָא תְּלִיתָא, דְּקִיקָא. לְקַבֵּל סוּבִין דְּחַטָּה והקליפה השלישית היא כנגד הסובין של החיטה, **דְּהָבָא אִיהוּ מִתְדַבֵּק בְּחַטָּה, וְלֹא יָכִיל לְאַתְפָּרְשָׁא מִתַּמָּן, עַד דְּטַחֲנִין לִיהּ בְּרִיחֵיָא** שכאן זו הקליפה היא נדבכת חזק בחיטה ואי אפשר להפרישה משם אלא עד שיטחנו אותה ברחיים, **דְּאֵינּוּן לְקַבֵּל טוּחָנוֹת דְּפּוּמָא דְּבֵר נֶשׁ, דְּצָרִיד לְמַטְחַן בְּהוֹן מְלִין דְּאוּרִיטָא, עַד דִּיהוֹן פְּקֻמַּח סֶלֶת נִקְיָה** וכנגדם הוא השיניים הטוחנות שבפה האדם, שבהם צריך לטחון דברי תורה עד שהם יהיו שגורים על לשונו כסולת נקיה בלא קושיות, **וּבְנִפְהָ דְּאִיהִי שָׁפָה, אֶתְבְּרִיר פְּסוּלָת דְּאִיהִי סוּבִין (דְּאוּרִיטָא) עַד דִּישְׁתַּכַּח הֶלְכָּה סֶלֶת נִקְיָה** וכן הנפה שכנגדם הוא השפתיים של האדם, ובהם צריך לחזור על דברי התורה עד שיתברר מהם הפסולת והקושיות שהם הסובין של

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

התורה עד שימצא לו ההלכה ברורה כסולת נקיה [רסז]. **בְּהִיּוֹא זְמַנָּא, נָטִיל לָהּ לֶבָא וּמוֹחָא, וְכָל אַבְרִין דְּגוּפָא דְּאַתְפְּשִׁט בְּהוּן נִשְׁמָתָא, וְאַתְפְּרִנְסַת בָּהּ נִשְׁמָתָא** ובאותו הזמן יקחו את ההלכה המבוררת המוח והלב וכל שאר אברי הגוף שמתפשטת בהם הנשמה [רסח] שממנה ניוזנת הנשמה, **בְּגוּוּנָא דְּגוּפָא אַתְפְּרִנְסַת בְּמַלִּין דְּעָלְמָא**, (קהלת ז) **דִּזְה לְעוֹמַת זֶה עָשָׂה אֱלֹהִים, נִהְמָא דְּגוּפָא, וְנִהְמָא דְּאוּרִייתָא** והוא כדוגמת הגוף הניזון בדברי העולם כי זה לעומת זה עשה אלהים, כי לגוף מזונו הוא לחם ולנשמה מזונה הוא דברי תורה. **הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב,**

אור הרשב"י

מעייין ששה פירושים של פשט בהלכה. ופי' הז' ע"ד הסוד. בסוד ששת ימי החול, והז' הוא יום שבת. ואמנם א"ל מורי ז"ל. שהאדם שאינו קל העיון. וצריך למרוח מאד בעיון. עד שיפיק מבוקשו. אין ראוי לו שיתבטל מעסק התורה. בשביל העיון. ויותר טוב לו. שיעסק בדינים. ובמרו"ל. וכיוצא. אבל מי שהוא קל העיון, ואינו צריך טורח רב. צריך שיטרח שעה או שתיים בכל יום בלבד בעיון. ואח"כ יעסוק בתורה כנוז. בשאר היום. אבל לא יתמיד כל היום בעיון.

[רסח] והנה הנשמה מתפשטת לפעמים בכל הגוף וכמ"ש בזהר משפטים קי"ז ע"ב שלפעמים יורדת עד רגליו בסוד ותגל מרגלותיו (רות ג') ונזכר ברע"מ בפ' בא.

[רסז] וכדאיתא בשער רוח הקודש דף ט' עמוד א' גם א"ל מורי ז"ל. כי שרש הכל לענין השגה. הוא העיון בהלכה. וא"ל כי הטעם הוא, כי הנה ענין עיון ההלכה, הוא שיכוין האדם שיש קליפת האגוז החופפת על המוח. שהוא ענין הקדושה. וזו הקליפה. היא ענין הקושיא שיש בהלכה ההיא. כי הקליפה חופפת על ההלכה. ואינה מניחה אל האדם שיבין אותה. וכאשר האדם מתרין הקושיא ההיא. יכוין לשבר כח הקליפה. ולהסירה מע"ג הקדושה. ואז יתגלה המוח שהוא ההלכה. ונמצא. שאם אין האדם מתמיד לעיין ולשבר הקליפות. איך יתגלה לו המוח. שהם רזי התורה וחכמת הקבלה, ולכן צריך להשתדל מאד לעיין. ולכוין בכוונה זאת שביארנו. ושמעתי ממורי ז"ל שהיה תמיד

(משלי ט) לָכוּ לַחֲמוּ בִלְחָמִי וזהו מש"כ בפסוק 'לכו לחמו בלחמי', דהיינו

שהתורה היא כלחם אל הנשמה.

הקליפה השלישית אש והרביעית נוגה

וְהָאִי קְלִיפָּא, אִיהוּ כְּקִלְיָפָא דְּמַתְּדַבְּקָא בְּמוֹחָא

דְּאַגּוּזָא וזו הקליפה השלישית שכנגדה, הוא הסובין בחיטה והיא כקליפה

הדקה הדבוקה במוח האגוז, וּבְזִמְנָא דְּאַגּוּזָא אִיהִי רְכִיכָא,

אֶתְפַּרֵּשׁ הָהִיא קְלִיפָּא מִמוֹחָא דְּאַגּוּזָא, בְּלֹא קוּשִׁיָּא וְהִנֵּה

בזמן שהאגוז רך אז זו הקליפה נבדלת ממנו בלא קושי כלל. וּבְזִמְנָא דְּאַגּוּזָא

אִיהִי (דף רכ"ז ע"ב) יִבְשָׁה, קָשָׁה לְבַר נָשׁ לְאַעֲבָרָא לִיה

מִתַּמָּן, פִּי עֲדִיין הַקּוּשִׁיָּא בְּמִקּוּמָה עוֹמֶדֶת אִמְנַם בּוֹמֵן שֶׁהֶאֱגוּז

קשה ויבש אז קשה לאדם להסירה מהאגוז, וכנגד כך הוא הבנת ההלכה שפעמים אפשר

ליישבה כראוי ופעמים א"א ליישבה והקושיה במקומה עומדת והיא עולה בתיק"ו [רסט].

וּבְגִין דָּא מְנִי קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְבַר נָשׁ, לְאַהֲדָרָא

בְּתִיּוּבָתָא בְּבַחְרוּתֶיהָ, קוֹרֵם דִּיזְקִין פִּיהּ יִצֵּר הָרַע ומשום

כך ציוה הקב"ה על האדם שיחזור בתשובה עוד בבחרותו ובטרם שיזקין וירגיל בו היצר הרע

אור הרשב"י

מחלוקת ביניהם. ונראה לי דמהכא רגילין

לומר דתיק"ו שאמרו בגמרא היא נוטריקון

תשבי יתרין קושיות ואבעיות אף על פי

שמשמעותה נ"ל תהא קאי. כנוטריקון

[רסט] ובענין זה איתא בתוספות יום טוב

מסכת עדויות פרק ח' והשיב לב אבות על

בנים וגו'. כלומר על החקים והמשפטים ישוה

לב אבות עם לב בנים. שלא תהיה עוד

הלימוד היום

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

עד שיהיה לו קשה לשוב בתשובה [רע]. **הֲדָא הוּא דְכָתִיב**, (ויקרא יט) **מִפְּנֵי שִׁיבָה תִּקּוּם, קוּדָם שִׁיבָה דִּילָךְ** וזהו מש"כ בפסוק 'מפני שיבה תקום', דהיינו שעוד קודם השיבה תקום ותחזור בתשובה שלימה. **וְהָאִי קְלָפָה אִיהִי אִישׁ, וְאֶתְמַר בָּהּ וְאַחַר הָרַעַשׁ אִישׁ לֹא בָּאֵשׁ יִהְיֶה** וזו הקלי' השלישית היא בחינת אש ועליה נאמר ואחר הרעש אש וגו'. **רְבִיעָאָה, תְּהוּם. חָלַל דְּאַגּוּזָא, בִּיה קוּל דְּמִמָּה דְקָה** והקלי' הרביעית היא קלי' נוגה, והיא נקראת תהום וכנגדה הוא חלל האגוז ועליה נאמר 'קול דממה דקה', **תִּמְנָן קָא אֲתִי מִלְבָּא**, (יחזקאל א) **וּמִתּוֹכָהּ כְּעִין הַחֲשָׁמַל מִתּוֹךְ הָאִישׁ** [רעא] ומשם בא המלך הקב"ה אל יחזקאל ונגלה אליו, ועל כך נאמר 'ומתוכה כעין החשמל מתוך האש', דהיינו שמתוך קלי' נוגה ראה יחזקאל את המרכבה שחופה עליה לבוש החשמל בכדי שלא ינקו החיצונים מהקדושה.

ארבע קליפות כנגד ארבעה איברים שבאדם, הריאה משכן לקלי' רוח סערה **וְאִינּוֹן קְלָפִין, אִינּוֹן רְשִׁימִין בְּד' אֲבָרִים דְּגּוּפָא** והנה הד' קליפות האלו הם רשומות גם בד' אברים שבגוף האדם, כי כמו שיש אברים שהנר"ן הקדושים שורים עליהם, כך יש אברים שהד' קליפות שורות בהם. **בְּרִיאָה,**

אור הרשב"י

דדייתיקי. שפירש הר"ב במשנה ז' בפ"ק דב"מ. וכלומר שהקושיא קאי ובמקומה עומדת. [רעא] ובביאור הדברים עיין במש"כ לעיל בשם ספר שערי קדושה ג' ו'. [רע] כדאיתא בעבודה זרה דף יט עמוד א' אשרי איש ירא את ה' - אשרי איש ולא

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000